

ny värld i bild

TIDSKRIFT FOR MORALISK UPPRUSTNING

OMSLAGSBILDEN

Conrad Hunte var vice lagledare for Vastindiens verdensmestertag i cricket. Las artikeln pa sid 3 ff om hans insatser for att gora det engelska samhället till ett monster for hur raserna kan leva tillsammans

Ungdomen och industrins moral

«När ungdomen kommer in på moral så viker ledarna» Så kommenterar «tidningen som ökar mest» TV-debatten nyligen mellan studenter vid Stockholms universitet och en panel företagsledare

Man pekar på att det är moraliska värderingar som ligger bakom ungdomens kamp för en förändring i industrins målsättning och att industriledarna på den punkten står svagt

Det ligger någonting i det «Tala med pastor så och så i vår industriförorganisation — han sysslar med det etiska», kan man få till svar då man talar med en industrichef om de moraliska värderingarna i industrins målsättning

Den svenska ungdomens kamp för de moraliska frågorna är en stor positiv tillgång. Världspressen har ju visserligen inte alltid förknippat begreppet moral med begreppet svensk ungdom. Men det finns en väldigt fond av intresse för att någonting görs

Att peka finger är dock en föga effektiv metod. Ingen vill lyssna till moralpredikningar. De skapar sällan någon verklig förändring. Men det finns en effektiv metod — att börja med sig själv

Den som lart sig osjälviskt samarbete är effektiv då det gäller att skapa demokrati i ett företag. Den som gjort slut på korruptionen i sitt eget liv kan ha en del i att göra slut på korruptionen i u-landerna. Först då man själv är infekterad kan man smitta andra — det må gälla Hong Kong-influensa eller en ny anda!

En ungdom som accepterat absoluta normer för sitt eget liv vore effektiv i kampen för en ny målsättning inom industrin. De kunde ge ledarna tro på att en sådan är möjlig och hålla dem till att genomföra den

Samtidigt kunde ungdomens intresse för moraliska värderingar vara en stor tillgång för varje industriledare vars intresse för att mota de stora behoven i mänskligheten är akta. Att det är nödvändigt med en ny målsättning mitt i vårt valstånd är uppenbart. De industriledare som vagar satsa på en sådan kommer att finna sig leda världen in i en ny tidsålder. Och de kommer att finna att ungdomen entusiastiskt ger sin fulla medverkan

Kan England lösa rasfrågan?

Conrad Hunte blev känd i många delar av världen som vice lagkapten för Västindiens världsmästarlag i kricket. För drygt ett år sedan tvingades han uppgå aktiv idrott på grund av en knaskada. Det gjorde att han helt och hållet kunde ägna sig åt den fråga som han redan under sin idrottskarriär arbetat mycket för: rasfrågan. Under det senaste året har han satsat på att England skall bli ett flerrasigt samhälle, som skulle kunna bli ett exempel för andra delar av världen. Hans erfarenheter av detta experiment återges här med hans egna ord.

Det är omkring en och en kvarts miljon människor från den «tredje världen» (Asien, Afrika, Västindien, Latinamerika), som nu bor i Storbritannien. I stort sett bor vi i sex stadsregioner, västra Yorkshire, sydöstra Lancashire, Storbritannien, västra Midlands och stränderna kring Tyne och Mersey. Några av oss har bott här 30 år, 20 år, 10 år, 5 år, 1 år. Några är födda här. Vi är forare och konduktörer på bussar, sjukskoterskor, läkare, advokater, ingenjörer, optiker, frisörer, skomakare, brevbarare, läkare, hemmafruar och kricketspelare. 70 000 är studerande. De flesta av oss har viktiga uppgifter i olika städer. Jag är glad över att vi på detta sätt har en möjlighet att tjäna Storbritannien 60 procent av underläkarna på sjukhusen är utläningar och 27 % av hela sjukvårdspersonalen är från den «tredje världen». 74 % av chaufförerna och 29 % av konduktörerna i Londons transportväsende är immigranter från samvaldet. Naturligtvis skapar inflyttningen av så många under så kort tid nya problem, som måste lösas av och nya behov som måste tillgodoses. Vi behöver hem och arbete,

kläder och utbildning för våra barn och tillfälle att realistiskt och meningsfullt bidra till landets utveckling. Det är också vad det engelska folket behöver. Det behöver inte vara ett problem att mätta så många fler människor och att ge tak över huvudet åt så många fler människor, det kunde vara en strålande möjlighet att kunna engagera så många fler hjärnor, viljor och händer för att utföra det arbete som behöver utföras här i landet och i världen.

Det är inte en fråga om hudfärg utan om kontakt, kommunikation. Jag åkte tåg häromdagen och kom in i kupen med en bestämmd känsla av att jag skulle få en mycket spännande tågresor från King's Cross till Knebworth i Hertfordshire. En grupp engelska män och kvinnor, som tydligen var trogna efter sina timmar på kontoret, kom in och föll omedelbart i sömn och jag fortsatte att läsa min tidning. De gick alla av i Welwyn Garden City och in kom en dam som tydligen var från en av de västindiska öarna och en engelsman. Jag hälsade. De hälsade. Damen började sticka och mannen började läsa. Jag fortsatte att läsa min

tidning. Efter en kort stund var jag på det klara med att om jag skulle få en intressant tågresor måste jag börja med att intressera mig för dessa två i kupen, så jag sade till damen: «Varifrån kommer ni?» — «Jamaica» — «Hur länge har ni varit här?» — «Sex år» — «Var arbetar ni?» — «I en restaurang i Hitchin» och «Hur blir ni behandlad här?» Hon såg på engelsmannen och smalog och sade: «Inte så bra som jag skulle önska, men man kan ju inte få allt så som man själv vill ha det». En intressant kommentar. Då sade jag: «Och hur behandlar ni dem?» Hon såg återigen på engelsmannen och log och sade: «Jag skulle vilja behandla dem bättre, men de är så långt borta». I detta ögonblick sade engelsmannen: «Jag vet vad ni menar. Ni menar att var och en av oss lever för sig själv i sin egen kupe och andra kan inte komma in till en». Hon sade: «Ja, det är det jag menar». Det var ett mycket intressant samtal.

Offensiv i 33 städer

Under de gångna femton månaderna har jag tagit en grupp av män och kvinnor av olika nationaliteter till de 33 städer i landet, där koncentrationen av immigranter är störst. Vi har visat moralisk uppbyggande filmer för publikerna. Där flera raser varit representerade. Vi har personligen besökt och samtalat med kommunala förtroendemän för bostadsfrågor, ungdomsformidling och ungdomsut-

Conrad Hunte besöker en av de många vastindiska familjerna i England (överst t v)

Tiotusentals människor från «den tredje världen» har under senare år besökt Moralisk upprustnings kulturcentrum i London (överst t h)

Demonstration i London (ovan t v). Hunte tillsammans med kadetter från Royal Air Force efter en föreställning på Westminsterteatern (ovan t h)

Hunte talar till hamnarbetare i Port Talbot i Wales (sid 5)

bildning, arbetsgivare och fackforeningsman, polismaktens ledning och immigrantorganisationer. Vi har haft fyra nationella veckoslutskonferenser i Westminsterteatern i London. Tusentals immigranter av alla raser har kommit för att ta del i dessa konferenser och se pjäser och filmer på teatern. De har träffat arbetsgivare och arbetare, lärare, näringsidkare och yrkeskvinnor, studenter och vanliga hemmafruar från vardlandet. De har bott i deras hem. De har mott britter som sätter landets intressen framför sina egna. Detta har inspirerat mina landsman från Västindien till att ändra sin in-

ställning. Ett växande antal av oss som kommer från andra delar av världen lär oss på detta sätt att betrakta och känna för Storbritannien som för vårt eget hemland och att leva här som brittiska medborgare, på grundval av vad vi kan ge och inte vad vi kan få.

Familjen Kistasamy

En av dem jag har tagit med mig till dessa 33 städer är Subbiah Kistasamy, en geografilarare i Greenwich i London. Subbiah och hans hustru Indranie emigrerade till England från Sydafrika. De vet vad hat och bitterhet vill säga efter att ha sett sina egna dödas och stympas i rasupplöppen i Durban 1948 och efter att ha lidit av rasdiskrimineringen i Storbritannien och på andra håll. Idag står deras hem standigt öppet för människor av alla slags raser. De som kommer bjuds kanske på en kopp te, men de får också del av familjens erfarenheter av hur man kan leva så att konflikter löses och motsättningar överbyggs.

En verklig förvandling började ske inom Indranie Kistasamy, när

hon mötte en vit sydafrikansk kvinna, som hade upplevt en förändring i sin egen inställning till rasfrågor i England. Indranie förstod att hennes hat inte hjälpte någon. Hon tänkte för sig själv: «Varför inte glomma det forgångna och börja ett nytt liv!» Det gjorde hon också. Subbiah Kistasamy fattade ett liknande beslut ungefär samtidigt: «Vi skall inte bara vanta oss att vårt vardsamhälle skall göra saker och ting för oss, utan vi skall själva ta ansvar och se vad vi kan göra för integrationen i landet.» Under det gångna året har Kistasamys haft tio stora bjudningar i sitt hem, till vilka det har kommit mellan 250 och 300 personer från alla de olika folkgrupper som finns i Storbritannien. De arbetar tillsammans med engelska familjer som bor i deras stadsdel, och vid bjudningarna lånar de varandra porslän, matsilver och stolar. Så många människor kommer till dessa bjudningar att de ofta t o m far sitta på golvet.

Vi har en lag som begränsar invandringen till 8500 personer med

samvaldespass per år Jag forstar hur bekymrade regeringen, oppositionen och det engelska folket maste vara over alla de anhoriga till tidigare immigranter som nu strömmar in i landet i stort antal Jag forstår också de nya krav som situationen staller på utbildningsmöjligheter, behovet av fler lärare och större skolor, såväl som svårigheterna med språket En sak är saker vi ser behovet i England och har borjat ta itu med det Jag har fem forslag for att losa de brittiska rasproblemen Jag bortser från de politiska åtgärderna

Fem forslag

1 Angrip problemet ur ett världsperspektiv Se på det som en del av nödvändigheten att göra slut på alla slags orättvisor Schweiz har sitt invandrarproblem, de 800 000 italienska arbetarna där Frankrike måste ta ställning till och finna en lösning på svårigheterna mellan folk med olika hudfärg Där finns en halv miljon algerier, 100 000 västindier, 30 000 marockaner och 20 000 tunisier I

Malaysia tycker malajerna att kineserna, som utgör över 40 % av befolkningen, alla är alltför klipska och streberaktiga utlänningar Kineserna tycker att malajerna är lata Indonesien har svårigheter med sin kinesiska befolkning på 3 miljoner, med javaneserna och folket på Sumatra Det finns en djup klyfta mellan stammarna i Indien

2 Alla rasgrupper i Storbritannien skulle kunna acceptera utmaningen att bygga ett fordomsfritt och meningsfullt samhälle här, som ett föredöme för andra länder och på samma gång främja samarbetsviljan och uthålligheten hos ledarna i de länder från vilka de färgade invandrarna kommer hit — länder både i Europa och i samväldet — vilket kommer att höja levnadsstandarden i deras land

3 Beslut att lagga normer som absolut arlighet, renhet, osjälviskhet och kärlek till grund för allt mänskligt samliv på både det personliga och det nationella planet

4 Bygg på samvetets orubbliga grundval, inte på bekvämlighetens och kompromissens lösa sand

5 Varje människa antingen hon

är invandrare eller från vordlandet bestämmer sig för att först själv bli annorlunda och sedan ge hemligheten med denna förändring vidare till andra

Framtidsvisionen

En av det engelska parlamentets förgrundsgestalter sade «Där det inte finns någon framtidsvision, går människorna under» Följande kunde kanske vara lika sant «Där visionen är för liten, går människorna i vårt eget och andra länder under» Jag talade med en tjänsteman vid den tjeckiska radions nyhetsformidling den 2 november 1968 Han flydde, sedan de ryska stridsvagnarna rullat in i Tjeckoslovakien, därför att hans vänner hade varnat honom för den fara som han befann sig i Han sade till mig «Inte heller före invasionen fick vi mycket nyheter från världen, men vi diskuterade det lilla vi fick Vi kom till slutsatsen, att konflikten mellan de olika raserna i Amerika har gått för långt för att vi skulle kunna se en omedelbar lösning på den i Afrika

(Forts s 14)

ett friskare samhälle

J J Wilhelmsen har last Erich Fromms «The Sane Society»

«Det är samhället som är sjukt och ur led, inte människorna. Därför måste samhället förändras och anpassas efter den mänskliga naturen — istället för att människor skall sträva med att anpassa sig efter konformitetens galenskap», skriver det norska förlaget Pax utanpå omslaget till «Det sunne samfund» av Erich Fromm, den kände amerikanske socialpsykologen (Hans bok har tidigare översatts till svenska under titeln «Ett friskare samhälle», men då endast i forkortad upplaga, där flera av citaten i nedanstående artikel inte finns med.)

Inuti boken skriver Fromm själv «Marx erkände inte de irrationella krafter som får människan att bli rädd för frihet och som driver fram maktbegär och förstörelselusta. I sin människosyn utgick han tvärtom såsom en grundsats från att människan av naturen är god, och att detta skulle visa sig så snart de ekonomiska förhållandena inte längre var en hamnande faktor. Därför insåg han inte att den människa som inte hade upplevt en moralisk förnyelse i sig själv inte heller kunde förverkliga ett bättre samhälle. Han var inte vaken för nödvändigheten av en ny moralisk inställning, i varje fall gav han aldrig uttryck åt det. Utan en sådan förändring är alla politiska och ekonomiska förändringar bortkastade.»

Lasaren får själv avgöra om Pax skriver vad Fromm menar. Fromm behandlar inte heller det nuvarande västliga samhällsskicket med silkesvantar. Med utgångspunkt från den höga frekvensen av självmord, sinnessjukdomar och alkoholism i de rika länderna, hävdar han att det inte nödvändigtvis är människan som det är fel på. Det kanske är så att det samhällsskicket som vi är en del av är osunt, och går så stökigt mot människans verkliga behov att det underblåser det sjukliga i oss. Ergo samhället måste förändras.

Fromms hävdande av att både människan och samhällsskicket måste förändras är ett nödvändigt korrektiv till de enkelspåriga tendenser som ofta präglar kristna å ena sidan och marxister å den andra. «Om jag tror att sjukdomens upphov antingen är av ekonomisk, andlig eller psykologisk art, så måste jag också tro att boten kommer så snart denna orsak avlägsnas», skriver Fromm. «Om jag däremot inser hur skilda aspekter hänger samman, kommer jag till slutsatsen att hälsa och mental friskhet bara kan uppnås genom samtidiga förändringar på den industriella och politiska organisationens områden, när det gäller andlig och filosofisk inställning, karaktärstruktur och kulturell verksamhet. Om man koncentrerar sig till ett av dess områden och

utesluter eller försummar andra, får det en förödande inverkan på varje slags förändring.»

«Framlingskap» och «konformitet» är nyckelord i Fromms diagnos av västerns sjukdomar. Han pekar på det anonyma i den kapitalistiska produktionsformen. Arbetare, direktörer och aktieägare har ett opersonligt och alierat förhållande till varandra. Manniskan upplever sig själv som en funktion av det sociala systemet utan att klart uppleva sitt eget värde och sin egen identitet. Hon försöker istället skaffa sig en sekundär jagkänsla genom att uppleva sig själv som erkänd och nyttig, genom att gå upp i kollektivet. Samma känsla av framlingskap och konformitet präglar också privatlivet i t ex storstädernas förorter.

Ganska respektlöst kallar Fromm psykiaterna och psykologerna för det frammandgjorda samhällets präster. Många av dem, säger han, har reducerat sin uppgift till att vara medkännande lyssnare, som inte botar utan minskar spänningarna hos patienten därigenom att han får tala ut. Därigenom elimineras orosmomentet, som är det produktiva elementet i spänningen. Målet blir att människan skall glomma vem hon är istället för att nå fram till «sanningen som skall göras fri». Psykiatrik och psykologin hotar att bli medel för människors manipulerande.

Den produktiva hållningen

Svaret till detta «frammandgörande» på det personliga planet ligger enligt Fromm i «den produktiva hållningen». Manniskan måste utveckla sina skapande krafter så mycket att hon kan kanna samhörighet med världen utan att «gå upp» i den.

På det sociala planet ligger Fromms tankande i linje med det krav på medbestämmanderätt, som de senaste månadernas revolutionära rörelser i Europa har ställt. Han kallar den «gemenskapens socialism» och påpekar att det är någonting helt annat än socialisering. Det viktigaste är inte vem som äger industrin utan medverkan i ledningen och i beslutspro-

(Forts s 14)

Göm stället

En grupp män och kvinnor möts i en skidstuga i fjällen Tjugofem år tidigare använde samma människor den som ett gemensamt gömställe. Då kampade de i samma motståndsgrupp, medan deras land var besatt.

Kvallens vardpar är en framstående politiker, som just lämnat regeringen i protest, och hans hustru. Gasterna är en ung framgångsrik affärsman och hans hustru, en av landets omtalade konstnärer, en biskop, en nattportier på Grand hotell, politikerns revolterande son och slutligen Chefen, den man som ledde motståndsgruppen under ockupationen och som nu sammankallat den på nytt. Plötsligt upptäcker de att de befinner sig i centrum av en revolution, ett nytt försök att ta makten i landet.

Detta är ramen för en ny pjäs, som just nu premiärvisas på Westminsterteatern i London. Styckets författare, Alan Thornhill, är en erfaren dramatiker, som vet hur man sätter ihop en spännande intrig. Delvis bygger hans nya verk på intryck och erfarenheter från Skandinavien, där han tidigare vistats.

Men därtill tar Thornhill i Gømsstället upp en diskussion om en av de frågor, som genom handelsutvecklingen i Europa trängt sig på med förnyad aktualitet och som gör hans pjäs till något mer än enbart en engelsk teaterhandling.

Den fråga pjäsen diskuterar är frågan om allas behov i samhället kan tillfredsställas endast genom tvång och kontroll eller om fria människor i ett fritt samhälle kan forma framtiden och astadkomma de nödvändiga förändringarna utan att gripa till våld.

I många delar av världen håller den tidigare så självklara tron på friheten på att do ut. Man kan inte längre ta den för given. Tendensen till att använda tvångsmedel växer, också i demokratiska stater, bland vissa vetenskapsmän, bland dem som inte vet hur de skall bemöta studenternas krav, bland dem som bär ansvaret för landets ekonomiska politik och bland dem som otåligt arbetar på att riva ner de nuvarande samhällsstrukturerna.

Samtidigt är det ofta de som redan lever i frihet som högst och ljudligast angriper den. De som

mist den önskar den högre än allt annat i världen.

Användandet av våld är en form av diktatur. Många är intoleranta mot långsamheten i den demokratiska processen. De vill hellre offra friheten för att uppnå sina mål än att uppskjuta dessa och radda friheten.

Den installningen starks också av det faktum att många fria människor, som skulle kunna genomföra de nödvändiga reformerna, sviker sin uppgift. När orättfärdiga förhållanden hålls vid makt, inbjuder de till våld som den enda vägen att andra på dem. Friheten är ingen stödskorsett åt status quo. Den är istället ansvariga människors möjlighet och medel att förändra samhället. Om de inte använder sin frihet till att genomföra de förändringar som behövs, kommer de att sopas undan av den starke mannen och det starka partiet, som dyker upp med anspråk på att dirigera dem «för deras eget bästa».

Det enda hoppet att kunna bevara friheten ligger i en inre revolution i människor, så att de förändrar samhället där förändring är nödvändig och samtidigt ger varje individ den inre auktoritet som har sin rot i ansvarskänsla, moraliska värden och tron på Gud.

Det är alltså aktuella frågeställningar som Alan Thornhill inriktat sin dramatiska kraft på i Gømsstället. Pjäsen fortsätter under april och maj månad.

VARDAGSVINKELN

«Vi kanner inga svenskar Ingen talar till oss Det ar som om vi inte funnes» — «Det ar svårt att lara kanna några svenska familjer Min fru traffar nastan aldrig några, hon jobbar på en fabrik och ar placerad mellan två andra finskor, så hon får inga tillfallen att ova sig tala svenska»

Nar jag slog på radion haromdan horde jag det forsta yttrandet Det var en grekisk skolflicka, som intervjuades Från en finlandsk familjefar med 4 barn kom det andra vittnesmålet vid ett samtal for en tid sedan Han och hans fru kande det svårt att kunna knyta kontakter med svenskarna De små kunskaper i svenska, som de lart på kurser, ar inte tillrackliga for dem att ohammat anvanda språket, och nar de inte i det dagliga livet får tillfalle att tala det, sluts cirkeln ytterligare omkring dem

Rack ut handen

Rack ut handen till din granne! Jag tror inte, att det ar så att vi i allmanhet har nagra utpräglade antiras- eller nationskanslor gentemot de utlanningar, som flyttar in i vart land Men vi behandlar dem pa samma satt som vi gor med vara egna landsman, som vi inte ar presenterade for Vi tittar kanske på dem, iakttar dem från håll men går forbi med tystnad — och likgiltighet Visst finns det också misstro, forutfattade meningar och ibland kanske direkt ovilja men jag tror inte det ar den dominerande installningen Utan snarare lattjan, likgiltigheten och ganska mycket fruktan for det som vi inte riktigt forstår, det vi inte beharskar Vi vill inte kanna oss dumma och osakra och så låter vi hellre bli att gora något an utsatta oss for risken att forlora ansiktet

Andå ar det många gånger så enkelt Pa den tomma skolgården

forsokte vi en varm sondageftermiddag få litet motion genom att drilla boll En ung man kom ut ur skolbyggnaden, såg en stund på oss och gjorde sen en åtbord som visade, att han garna ville vara med i leken Han kunde bara några få ord svenska och vi fann inget gemensamt annat språk, men med bollens hjalp fann vi en form av gemenskap, som slutade med att han senare kom till vårt hem — en ung student från Bolivia

På en kurs upptacker min man bland hundralet andra två deltagare som forefaller så ensamma En enkel fråga till dem visar att de har ganska svårt att hanga med i forelasningarna på grund av språksvårigheter Att komma från Korea och Iran och finna sig tillratta i svenska språket och i svenska forhållanden ar inte helt komplikationsfritt Men min mans enkla fråga ledde till en vanskap med den ene av dessa studenter, en vanskap som består nu långt efter kursen

Detta ar bara ett par exempel på hur litet som behövs från vår sida for att racka ut en hand Vi skulle kunna mota greker och sydamerikaner, finlandare och indier, sydafrikaner och italienare som vara aktade gaster, som vi gor allt vi kan for så att de skall kunna kanna sig hemma och trivas Precis som vi onskar gora då vi får gaster i våra egna hem Och våra hem ar utmärkta redskap att anvanda for att visa vår gastfrihet De allra flesta uppskattar att bli inbjudna

Det går inte att lagstifta fram en attitydforändring, som ger den grekiska flickan och hennes familj och den finlandsk familjen några vänner bland svenskarna Men vi som moter dem mitt i vardagen har vår stora chans att racka ut våra hander

Ulrika

En osteuropeisk radioreporter intervjuar några av ungdomarna Har utfrågats parisiske skådespelaren Michel Orphelin

I hjärtat

narmare bestamt med Westminster-teaterns kulturcentrum som utgångspunkt har ett 50-tal ungdomar från 19 lander under februari demonstrerat for ett engagemang i varldspröblem, som tilldragit sig stort intresse De har genom foreställningar av sin musikal «Luta er ut» dels velat nå de studenter från hela varlden som studerar i London, dels har de velat proklamera ett alternativ till de motsättningar inom engelsk industri och i rasfrågan som grundar sig på mänsklig självskhet och fordomsfullhet

Dessa ungdomar har inte nojt sig med att vanta på publiken i teatern, aven om den roda lampan for «ut-

Gåvor in natura strömmar hela tiden in till Westminster-teaterns kulturcentrum från olika delar av England

Luta er ut sågs av studenter från olika skolor och universitet i London som efteråt stannade för långa samtal i teaterns restaurang. Här ses en av dem från London School of Economics (t v) i samtal med dr P Campbell, Kanada, och S Robach, handelshögskolestudent från Stockholm

Somalis ambassadör i London, A J Abdilleh (i mitten) följer konversationen i teaterfoajen mellan en engelsk f d kolonialambetsman och en etiopisk student ur truppen

av London,

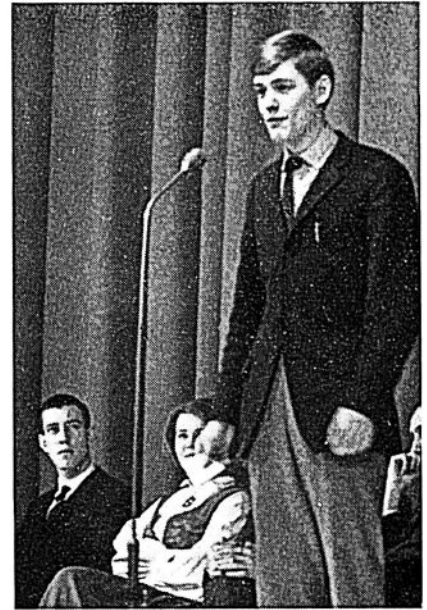
sålt» lyst där åtskilliga kvallar, de har gett sig ut till de platser där folk bor och arbetar och knutit nya kontakter. Bilderna på detta uppslag är hämtade från aktionen i London.

En av de ungdomar som deltagit i aktionen är en ung nordbo. Vid en av flera weekendkonferenser, som hölls i anslutning till séjouren på Westminsterteatern, berättade han hur han kommit att satsa på en aktion av det här slaget (bilden t h).

Ända till för ett halvår sedan hade han använt knark, som «en flykt från verkligheten och dess problem». Men han hade också tvingats sluta skolan och sedan

sitt jobb. «Narkotikan gjorde mig likgiltig. Så dog en av mina bästa vänner efter en insprutning med en infekterad LSD-nål. Jag förstod att jag måste sluta med knarken om inte den skulle göra slut på mig.

Just då inbjöd några kamrater mig till en konferens i Caux. Där träffade jag ungdomarna i «Luta er ut». Jag kom underfund med att det var möjligt att glomma allt vad knark hette, om jag beslutade mig för att ha omsorg om människorna omkring mig och att finna en vision för världen istället för att bara tanka på mitt eget lilla horn. Sedan dess har jag börjat få en tro. Jag måste erkänna att det är det mest tillfredsstillande liv man kan leva.»

I Luta er ut ingår en avdelning med folkloristiska inslag från skilda delar av Europa. I scenen nedan dansas en rysk dans.

Familjen Williams i en av Londons förstäder var en av de familjer som tog emot ungdomar ur den internationella truppen.

Ayubs tillbakatradande ar inte detsamma som ett framsteg for Pakistan Det ger heller ingen anledning till indisk tillfredsställelse

Det faktum att man anser det nodvandigt att behova varna indier for hur daraktigt det ar att gladja sig at Pakistans krampor visar bara hur irrationellt vi tanker

Manga indier har varit oense med president Ayub De har ogillat honom och bekampat honom Andra har det hela tiden varit ett ovedersagligt faktum att forhallandet mellan Indien och Pakistan skulle ha varit annu varre utan honom

Men fordomar kan gora maniskor sa korrumpade att vissa indier t o m visat skadegladje over Ayubs fall

The Indian Express angrep i en ledare pa forsta sidan den «monstruosa missuppfattningen» att Pakistans svaghet skulle bidra till Indiens styrka, och det ar bra Den rida av misstro och hat som skiljer Indien och Pakistan åt innehåller intet jarn som kan motsta anarkins brander

En nypa salt

Med Bhuttos in hopp pa maktens arena seglar ett nytt moln in over halvkontinenten *London Times* menar att han nu ar «den sjalvklare ledaren» i Vastpakistan I en rapport om hans triumfartade jarnvagsresa till Karachi, sedan han frislappats, sager tidningen «Vid varje station och anhalt kom massorna rusande mot tåget och ropade «Lange leve ordforande Bhutto!» och «Lange leve kamrat Bhutto!», två markliga nya titlar som nu forarats den donquixotske socialisten»

Ayub, som ar en tankare i lika hog grad som en praktisk administratör, har val vid det har laget funderat en hel del over massornas foranderliga lojalitet Det var inte sa lange sedan som Pakistans majoritet valsagnade Ayub for att han hade befriat dem fran penningkara politikens klor Han kunde ha ett visst fog for att be Bhutto ta hyllningarna med en nypa salt

Ayub misslyckades, darfor att han inte lyckades med att bygga upp ett lag av medarbetare Pakistans problem ar helt enkelt all-

for komplicerade for att en maniska skall kunna klara av dem ensam, hur kapabel och uppriktig hon an ar Och om man inte lyckas med att engagera karriarlystna manniskor i det man håller pa med, sluter de sig samman for att roja en ur vagen

Ayub hade ingen losning for Ostpakistan Dess befolkning, som utgor mer an halften av hela landets befolkning, kande att de inte fick gora sig tillrackligt gallande

Kommer Bhutto när Ayub går?

RAJMOHAN GANDHI
kommenterar utvecklingen i
PAKISTAN

An sa lange finns det ingenting som tyder på att Ayubs motstandare kan handla som ett enigt lag eller presentera ett samstamigt, genomtänkt politiskt program Eller att de vet hur man skall gora Ost- och Vastpakistan till jambordiga partners

Bhutto kommer snart att upptacka att Indiens synder ar ett svagt cement for pakistansk enighet *London Times* har kallat honom pro-kinesisk Det ar ytterst tvivelaktigt att Pakistans muhammedaner utan obehag kommer att svalja Maos tankar

En avgörande faktor kommer modet och vilgheten hos Ayubs kritiker att bli Ar de mera intresserade for landets basta an for sina egna positioner? Kommer de att ifragasatta svagheterna i Bhuttos program med samma frihet som de angripi Ayub?

Utan risk vågar man forutsä att den tiden kommer i Pakistan, då folk talar om den gamla goda tiden under Ayub «Varje korn av Pakistans jord ar mig kart», sade han i det radioprogram, dar han meddelade sin avsikt att avga som president fr o m nasta år Han gjorde sig inte skyldig till falskhet Vilka hans misslyckanden ar varit under senare år, skall man minnas honom som den man som 1958 gjorde slut pa kaos i Pakistans politiska liv och sedan möjliggjorde en marklig ekonomisk utveckling i landet En av Asiens stora personligheter kommer att lamna scenen med honom

«Ett folks basta forsvar ar dess grannars tacksamhet och respekt» Indien och Pakistan har inte haft de relationerna och de har fatt betala for detta faktum med pengar och med människoliv Om inte det forhallandet skapas, kommer de att fa betala for det med forlusten av sin frihet

Indiens stabilitet påverkas av dess forhallande till Pakistan, men den forra kan också påverka det senare Pakistanerna kanner kanske djupt och starkt om indierna, men de ar beredda att prova alla experiment som lyckas har Vad vantar de sig av Indien, nar deras eget land befinner sig i gungning?

Ett Indien, dar demokratin håller pa att glida oss ur handerna? Makten i Indien haller nu pa att overgå fran ett nationellt centrum till de olika delstaterna, och det finns tendenser till att man tar storre hansyn till regional och social tillhorighet an till de allindiska partierna I vissa delstater ar man desillusionerad visavi New Delhi, i andra visar man forakt och fientlighet mot huvudstaden

Indiens omedelbara behov ar ett nationellt ledarskap, som alla landsdelar kan lita pa Om vi kunde fa det, skulle vi ha något att visa Pakistan

(Forts s 14)

D Corcoran, som tidigare arbetat på Clyde side i Skottland med en kollega från Bombays hamn, Mr George

Ungdomsdelegater från Mizo området i Assam, delstaten i nordöstra Indien, kom med en stor grupp till Panchgani

Fiender kan bli vänner

H Hynniewta (mitten) som representerat Assam i federala parlamentet överlaggar med James Dickson, Sverige (t v) och Robert Carmichael, fransk industriman — Den andra konferensbyggnaden på Asia Plateau är nu färdig (nedan)

Ytterligare ett steg mot ökade möjligheter att skapa ett forum, där de många skicksedigra motsättningarna i Asien kan finna en lösning, togs med öppnandet av världskonferensen för Moralisk upprustning i Asia Plateau, Panchgani i februari. Samtidigt invigdes ett nytt corps de logi för 150 gaster, och därmed var andra fasen avslutad av det byggnadsprogram för ett asiatiskt centrum som påbörjades för 1½ år sedan. Enbart från Norden har närmare ½ miljon kronor insamlats för förverkligandet av detta indiska initiativ.

«Jag har sett prov på det slag av försoning på den här konferensen, som jag aldrig upp-

levde under alla mina år i FN», sade en europeisk diplomat, som var med vid FN's begynnelse. Temat för panchganikonferensen var också Att göra fiender till vänner. Det uttryckte inte något allmänt valmenande program utan måste ses mot bakgrunden av situationen i Indien och Asien. De senaste indiska valen har fördjupat de politiska sprickorna i landet. De olika språkområdena har allt svårare att ena sig om ett gemensamt indiskt riksspråk. Delstaternas självständighetskrav gentemot federala myndigheter skapar stora spänningar.

«Panchgani har fått mig att inse att vi inte kan lösa några problem i Nordostindien annat än genom att förändra människor», sade Hoover Hynniewta, som tidigare representerat delstaten Assam i delhiparlamentet. Han deltog i konferensen med bl a generalsekreteraren för ett av de stora partierna i Assam, en av dennes närmaste medarbetare och en stor delegation representerande olika grupper i staten. Andra delegater från både den tamiltalande och den sinhalesetalande befolkningen på Ceylon berättade att till syncs oöverstigligena motsättningar börjat överbyggas efter en insats där i hostas med Moralisk upprustning.

Bland deltagarna från tjugotalet länder var många europeer. De senast anlända representanterna från Norden var förre riksdagsmannen James Dickson, Sverige, norrmannen dr Sturla Johnson och journalisten J J Wilhelmsen samt den danske industrimannen Alfred Nielsen.

Saxat och citerat

MEN VÅRT UTRIKESPOLITISKA handlande kan inte enbart styras av kortsiktiga nationella intressen utan måste följa vissa grundläggande principer. Både moraliska, rättsliga och realistiska huvudlinjer är nödvändiga, och ingen av dem får saknas. Viktiga riktlinjer för staternas handlande ur moralisk synpunkt återfinnes i Forenta Nationernas stadga, som vi anslutit oss till. Också i handelspolitiken kommer ideella hänsyn alltmer in i bilden, särskilt när det gäller handeln mellan i-länder och u-länder.

Utrikesminister Torsten Nilsson, återgivet i
Världshorisont 1—2/69

VILL VI ETT SAMHÄLLE SOM ÄR människotillvänt, så gör vi klokt i att redan nu börja tänka i människor. Det är mycket svårare än man tror. Att tänka i människor är att tänka i varelser som existerar, i ett otal olika gemenskaper, som de växlar emellan, och som reglerar sina gemenskaper, sina relationer, genom kommunikationen, dvs språkets hjälp.

Det är alltid människor vi söker, inte teser.

Bengt Nerman i Frihet 1/69

SAKEN ÄR NAMLIGEN DEN, ATT samtidigt som en person deltar i en demonstration för fred i Vietnam och kritiserar amerikanerna, kan han finna det helt i sin ordning att bedra sin fru, utnyttja sina grannar och leva sitt lilla behagliga liv.

Detta svaghetsfenomen måste avslöjas och fordomas, inte först och framst i alla andra utan genom att var och en börjar med sig själv. Det måste göras, om vi önskar, att världen ska förändras snabbt. I våra dagar går allt snabbare och snabbare. Vi kan inte längre låta historien fortsätta på sin förvirrade kurs. Kursen måste komma under kontroll, och denna kontroll kan bara uppnås, om vi rör med att förändra det material som historien består av. Detta material är vi själva. Det är omöjligt att bygga upp ett riktigt samhälle med undermåliga individer.

Pater Dominique Pire i
«Aftenpostens kronikk»
4/2 1969

— TROR NI UTVECKLINGSHJALPEN kommer att lyckas?

— Jag tror vi måste vara klara över att det alls inte är självklart, att den lyckas. Det som det gäller är något så vanskligt som att omskapa människor så att de kan utnyttja sitt land.

— Ni talar om att omskapa människor. Har vi egentligen rätt att påverka andra, försöka att präcka vår egen kultur på dem?

— Vi kan aldrig komma ifrån att människan påverkas av varje utveckling. Det behövs ingenting mindre än en ny väg, om människor ska förändras. Det är omöjligt att tänka sig, att någon t ex lär sig läsa utan att det sker en förändring med dem. Vi ska försöka ge dem det vi har av värden — en del kan de använda, en del kan de inte använda. Vi kan inte bryta ner gamla foreställningar och normer utan att samtidigt ge nya moralnormer. Ger vi bort bara vår teknik och inga mänskliga värden, riskerar vi att lämna efter oss ett tomrum som inte ger några utvecklingsmöjligheter. Detta är ett av de stora problemen i Afrika i dag.

Intervju med Trygve Haugland i «Senit»

DET FINNS EN TENDENS I SVERIGE att inte vilja handla för att man upplever situationen som katastrofartad. Intill dess blundar man, hoppas att allt är bra och skryter en smula över vår egen förträfflighet.

Elin Carlsson i «U hjälp eller utnyttjande», Fönstret 2/69

VI MÅSTE FÖRSÖKA FATTA DEN enskilda människans situation. Det kan bara lyckas genom att erkänna att det valfardssamhälle vi själva har ansvaret för inte är enbart bra. Levnadsstandarden mats inte vertikalt utan horisontalt. Den bittra verkligheten för den enskilde idag är att han faller utanför Trivselsamhällets miljöpolitik skall formas. Så många människor har upplevt och upplever en omställning i sina liv. Vi måste skapa ett samhälle med en helt annan karaktär, när det gäller samlevnaden mellan människor, inte minst under fritiden.

Storingsmann Guttorm Hansen i en intervju i
Arbeiderbladet, Oslo.

FÖRFATTARENS HUVUDROLL ÄR enligt den turkiske författaren Oklay Akbal att vara ett vittne om sin egen tid och att säga kommande generationer sanningen om den. «Ett konstverk måste som en klocka visa vilken tid vi lever i och som en kompass ange den riktning vi måste följa», sade han. Tillsammans med sitt folk måste han aktivt och effektivt stödja fred, frihet, rättvisa, alla höga mänskliga värden.

Ur referat i Soviet
Litterature 2/69

MED ETT ORD KAN VI SAGA, att hans (Gandhis) demonstrationer oftast var demonstrationer för något, inte mot, hans agitation var för något, inte mot, hans strejker var likaledes konstruktiva, t o m hans bojkotter och civila ohorsamhetskampanj, hans lagbrott, var för, inte mot. Det fordras fantasi att klart se ett alternativ, och det kan man inte vanta sig att moständarna är upplagda för om man bara lägger vikt vid att irritera dem.

Prof Arne Naess om
Gandhi i Samtiden 1/69

Kort nytt

NEDRUSTNING AV REVANSCHBEGARET

Nigeria Ett uttalande av Etim Udoh från Nigeria, vilken doktorerar i Holland, på en konferens för Moralisk upprustning har återgivits i *Morning Post* i Nigeria Udohs far och två broder har dodats av ibofolket «Jag visste inte vad jag skulle göra med min bitterhet», yttrade han, «och jag kände att jag måste komma hit Jag har fått mod att göra och säga det som är rätt och har funnit en lösning till hatet och ett hopp för mitt lands framtid» *Morning Post* skrev som kommentar hartill «En nedrustning av hatet i nigerianernas hjartan är annu viktigare än ett stopp på vapenleveranserna utifrån Varaktig fred kommer inte genom att skottlossningen upphör utan genom vart beslut att rensa våra hjartan från begäret efter revansch och krig»

REVOLUTIONAR BLAND PRINSAR

Tyskland Prins Richard av Hessen avled den 12 februari i sitt hem på Kronbergs slott nära Frankfurt 66 år gammal Han var som många bland Europas furstehus atting till drottning Victoria av England När prins Richard djupt deprimerad över Tysklands sammanbrott 1920 motte dr Frank Buchman i Schweiz, inleddes en vanskap som varade till dr Buchmans död 1961 och som förändrade prinsens liv Dess innebörd kan sammanfattas i några ord prinsen yttrade kort före sin död «Min fasta övertygelse är, att Moralisk upprustning, vars budskap inte får skaras ner, är den lösning världen behöver»

Prins Richard reste 1955 med dr Buchman och en internationell delegation till Australien och Fjarran ostern med besök hos premiärministrar i flera länder Han reste också med tyska gruvarbetare och företagare i arbetet på att bygga samförstånd i Europa efter kriget

Medan prinsens stoft bisattes på Kronberg, högtidligholls hans minne i Panchgam i Indien under öppningsmotet till en internationell konferens Fru Irene Laure från Frankrike, tidigare generalsekretärer för Frankrikes socialistiska kvinnoförbund, yttrade «Vanskapen mellan min man, i 45 år marxist, och prins Richard var inte något som inträffar varje dag De kände att de hade ett gemensamt mål — enheten mellan Frankrike och Tyskland» Chefredaktör Rajmohan Gandhi betecknade prins Richard som «en prins bland revolutionärer och en revolutionär bland prinsar»

INGEN ALDERSGRANS

Asia Plateau, Indien Skandinaver ledde träningskurser under titeln «Aktuella världshandelser» vid världskonferensen i Panchgam i februari under stor uppslutning från unga asiater

En av de europeer som rest till Indien på inbjudan av chefredaktör Rajmohan Gandhi är snart 90-åriga hollandskan Lotti van Beuningen För sitt mod och sina hjälpsatser under kriget dekorerades hon av regenterna i Holland och Belgien «I Moralisk upprustning finns det ingen åldersgrans för revolutionär verksamhet», hävdar hon

FILMDUK OCH TV-RUTA

Salzburg Filmen *Mr Brown kommer ner från berget* visades i två föreställningar för över 200 sjukskoterskor och elever vid centrallasarettet i Salzburg på initiativ av rektorn vid sjukskoterskeskolan

Holland Med redaktör Fred Ladenius som kommentator sände hollandska TV nyligen ett tiominutersprogram om chefredaktör Rajmohan Gandhis arbete i Indien för att skapa ett ekonomiskt, politiskt och moraliskt sunt Indien och om den roll det nya konferenscentret i Panchgam spelar

AFRIKANSKT FOKUS

Etiopien En stor internationell konferens för Moralisk upprustning planeras äga rum i april i Asmara i Etiopien Delegationer väntas från många delar av Afrika jämte deltagare från Europa och Asien Sekretären för Moralisk upprustnings arbete i Storbritannien, Roland Wilson, besökte nyligen Asmara i samband med konferensförberedelserna och talade till 8000 människor där

RESULTAT AV EUROPASHOW

London En teaterpublik från 109 länder har sett europashown *Luta er ut* under dess fyra veckor på Westminster Theatre i London och 5 000 människor har efter föreställningarna vid mottagningar mott ungdomarna i shown Dessa har bl a kontaktat black-powerledare, studentledare vid London School of Economics, intervjuats av oststatsjournalist och givit en specialföreställning vid Pentonvillefängelset i London

ETT FRISKARE SAMHALLE

(Från s 6)

cessen Det visar utvecklingen i de socialiserade industrierna i lander som Sovjet och Storbritannien

Men Fromm ställer ett villkor for att medbestämmanderätten skall bli en akta lösning «Om arbetare och arbetsgivare i en fabrik ar inriktade enbart pa sitt eget foretag ar de fortfarande alienerade fran drivkrafterna i samhället Den egoistiska och alienerade installningen ar bara overford från individen till gruppen» Den avgörande fragan blir industrins målsättning, om dess framsta intresse blir hela mansklihetens behov

Fromm delar inte många moderna skeptikers syn på de traditionella moralnormerna «Vi behøver inga nya ideal eller nya andliga mal», sager han «Mansklihetens stora profeter har uppstallt normerna for ett andligen sunt liv Att de stora religionerna så ofta har bekampat varandra och framhåvt omsesidiga olikheter beror pa inflytandet fran dem som uppfört kyrkor, hierarkier, politiska organisationer på de enkla fundament av sanning som andens människor hade byggt Vi behøver ingen ny kunskap om hur man skall leva fornuftigt, men vi behøver i hogsta

grad ta det som vi tror pa och forkunnar på allvar»

På Gud tror Fromm uppenbarligen inte, men han anser att religionen ar en maktig allierad i kampen for människovärde och framsteg «En icke-troende kan göra fel i att koncentrera kritiken till gudsbegreppet», havdar han «Man borde snarare utmana dem som bekänner sig till en religion att ta den och isynnerhet sin uppfattning om Gud på allvar»

«Det sunne samfunn» har stor spannvidd men den ar lätlast och översiktlig Det ar en uppriktig bok Den avslöjar en rad halvsnaningar och osanningar som annu ar utbredda och bidrar till att klargöra den utmaning som framtiden innebar for oss — både som individer och som samhälle

ENGLANDS RASFRÅGA

(Från s 5)

splittras likaså varje nation som har en flerrasig befolkning Storbritannien ar den enda nation, dar en lösning av rasfrågan skulle kunna utvecklas» Han gav skal for sin tro Det var så pa grund av det engelska folkets lagning och temperament Några kanske betraktar det som ett politiskt misstag att slappa in en och en kvarts miljon

av oss från den «tredje världen» under en så kort tidrymd Andra kan kanna det som en ekonomisk borda på det brittiska folket, nu nar det inte finns en sa stor kaka som forut i landet att dela på Kanske det finns en moralisk och ideologisk mojlig het for Storbritannien att spela sin största roll nu, att lara hela världen hemligheten med hur man kan leva och arbeta tillsammans

PAKISTAN

(Från s 10)

Utvecklingen i Pakistan och Indien borde slutgiltigt besvara den mangdiskuterade fragan om demokrati eller diktatur ar bast for utvecklingslander Badadera har misslyckats Kvaliteten hos de människor som styr ett land betyder mera an styrelseformen

Om inte Indien och Pakistan får ansvariga och handlingskraftiga ledare kommer vi att få uppleva anarki, disintegrering och ohöjt auktoritetsstyre

Idag firar vi våra minnesdagar, vi har våra statyer och vår hjälte dyrkan Kommer den dag att raddas, då en stor del av vart folk angrar kampen for självständighet och det som den forde med sig?

LEGEMIDDEL

Forkjølelse, revmatisme, nervesmerter - forsøk...

ALBYL-

Enterosolubile

OVERTRUKNE ACETYLSALICYLSYRETABLETTER
Uten maveirritasjon fordi tablettene først løses opp i tynntarmen Pakninger å 30 og 100 tabletter På apotek uten resept

A/S FARMACEUTISK INDUSTRI

Uten maveirritasjon

Gi barna

FFF

(FUHR FLYTENDE FRUKT)

SUNN NÆRENDE VITAMINRIK

RÅ EPLESAFT - GIR HELSE OG KRAFT

EN SAK ÄR **S**-SÄKER

MIBO - 24 VOLT - EL-TOALETT

UPPFYLLER SÄKERHETSKRAVEN

MIBO är marknadens första el-toalett som provats och S-markts efter de nya normer som Semkos normutskott faststälde den 7 december 1967

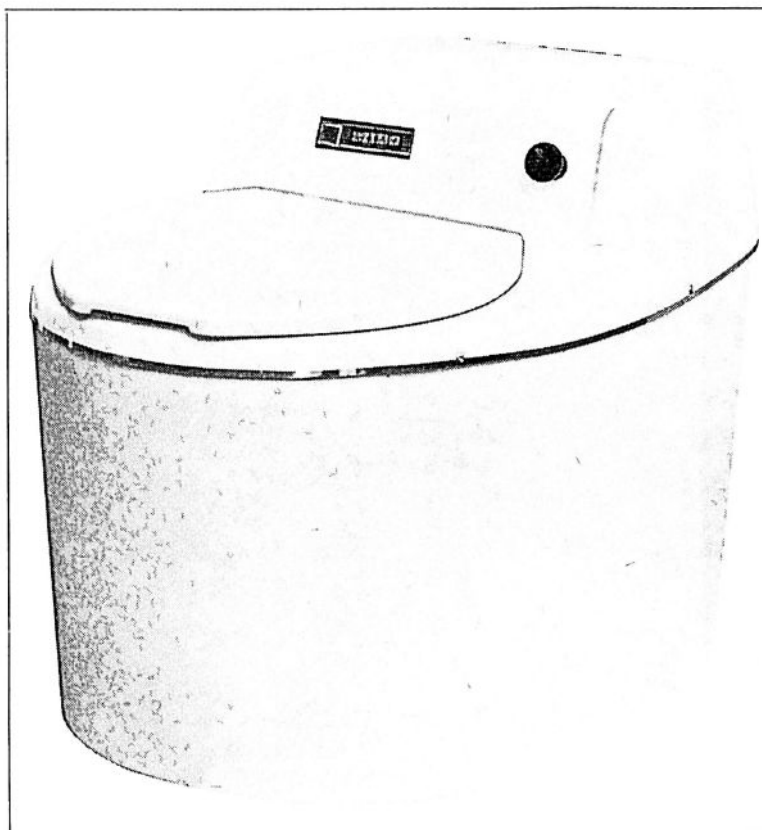
MIBO har transformator, vilket gör att alla elektriska komponenter drives med 24 volt

MIBO har förbränningsugn i eldhardig keramik och är försedd med efterbrännkammare. Denna ger en temperatur på över 1 000 grader, vilket gör att även gaserna antänds och förbränns (Ni slipper filter). Övriga förbränningstekniska delar är i rostfritt

MIBO uppfyller berörda myndigheters önskemål om separat sanitär- resp förbränningsteknisk del

MIBO har hölje av glasfiberarmerad plast och programverk som automatiskt styr förbränningsprocessen

MIBO el-toalett är patentsökt

E L E K T R O
MIBO
A K T I E B O L A G
Tel. 0501/136 20, 542 00 Mariestad

Sänd närmare information om MIBO el-toalett till

Namn

Adress

Postadress

Mr. Lemon Lime

E.

UPPFRISKANDE AKTA
LIMEJUICE i pulverform

Dernings AB
Goteborgs Frihamn